

**Громадська організація**



# **МАЙДАН СТРИЙЩИНИ**

**БУДЬ АКТИВНИМ: ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕБЕ**

**«УКРАЇНО, ТИ МОЯ МОЛИТВА,  
ТИ МОЯ РОЗПУКА ВІКОВА...  
ГРИМОТИТЬ НАД СВІТОМ ЛЮТА БИТВА  
ЗА ТВОЄ ЖИТТЯ, ТВОЇ ПРАВА!!!»**

**(Василь Симоненко)**

**Обіжник серпень 2015 р.**

ПІД ПАТРОНАТОМ:  
ЦЕНТР ВОЛОНТЕРСТВА УКУ "ВОЛОНТЕРСЬКА СОТНЯ"  
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА СТРИЙСЬКА МІСЬКА РАДА

БЛАГОДІЙНА КОНЦЕРТНА ПРОГРАМА  
НА ПІДТРИМКУ ВОЇНІВ, ЩО ЗАХИЩАЮТЬ  
УКРАЇНУ В ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО

**ЗА УКРАЇНУ ЗА ЇЇ ВОЛЮ...**

з **03.08.2015**

по **26.08.2015**

М.СТРИЙ - ПЛОЩА РИНОК  
КОЖНОГО ПОНЕДІЛКА,  
СЕРЕДИ І П'ЯТНИЦІ

ОБ **11:00**

ВИСТУПАТИМУТЬ МУЗИЧНІ КОЛЕКТИВИ, ГУРТИ,  
ЕСТРАДНІ СПІВАКИ ТА СОЛІСТИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОПЕРИ

**ЛЕВКО ДУРКО ТА АЕЛІТА**  
ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ

**АНДРІЙ ХАВУНКА**  
ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ  
УКРАЇНИ

**ВАСИЛЬ САДОВСЬКИЙ**  
ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ  
М. ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

**ІВАННА КОМАРЕВИЧ (ПОЛЬЩА)**  
СОЛІТКА ШЛЬОНСЬКОЇ ОПЕРИ

**РОМАН КОВАЛЬЧУК**  
ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ  
СОЛІСТ ЛЬВІВСЬКОЇ ОПЕРИ

КВАРТЕТ  
"TENORS BEL'CANTO"

**ОЛЕГ ЛИХАЧ**  
НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ  
СОЛІСТ ЛЬВІВСЬКОЇ ОПЕРИ

**НАТАЛІЯ ДИТЮК**  
ЗАСЛУЖЕНА АРТИСТКА УКРАЇНИ  
СОЛІТКА ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ

ЛЬВІВСЬКІ МУЗИКИ

**ХОРОВІ КОЛЕКТИВИ**  
М. СТРИЙ ТА СТРИЙСЬКОГО Р-НУ

ОКТЕТ «ОРФЕЙ»  
КРАЩІ ЕСТРАДНІ КОЛЕКТИВИ М.СТРИЙ

ДАТУ ВИСТУПІВ КОЛЕКТИВІВ БУДЕ ПОВІДОМЛЯТИСЯ ПОПЕРЕДНЬО

МЕДІЙНА ПІДТРИМКА: РАДІО ЛЬВІВСЬКА ХВИЛЯ 100.8 FM,  
РАДІО СТРИЙ.FM (101.0) ТА МІСЬКОЇ ГАЗЕТИ "ГОМІН ВОЛГ"



**Дорогие коллеги!**  
**Уважаемая общественная организация «Майдан  
Стрыйщины» !**



Пришло время подвести итоги нашего с вами сотрудничества. Вспомним ситуацию на востоке Украины год назад, когда вооруженные силы выступали против хорошо оснащенного агрессора неподготовленными, брошенными властью на произвол судьбы. Однако, благодаря неравнодушным людям в вашем лице, наши бойцы получили бронежилеты, одежду, обувь, приборы ночного видения, тепловизоры, палатки, продукты питания и все, что позволяет им сдерживать натиск врага. Мы прекрасно понимаем, что это наша страна, а потому как бизнес делаем то, что умеем делать лучше всего, - доставляем ваши грузы в прифронтовую зону.

За год работы программы "Гуманитарная почта Украины" мы с вами обеспечили бойцам около 8 тыс. тонн помощи и будем перевозить ее, пока в ней есть необходимость.

Напомним, что эта социальная инициатива была запущена в июле 2014 года и позволяет волонтерам по всей стране доставлять солдатам и вынужденным переселенцам необходимые вещи.

За год работы программы с помощью "Нова Пошта" было сделано 44,27 тыс. отправок. Самыми востребованными грузами оказались средства защиты, продукты питания, одежда и обувь, запчасти для автомобилей, строительные материалы, медикаменты и средства обогрева. Сегодня в программе участвуют 300 волонтерских организаций и личных инициатив со всей Украины.



"Программа "Гуманитарная почта Украины" - это нечто большее, чем просто социальный проект компании, ведь мы говорим о будущем нашей страны и скорейшем восстановлении мира на Востоке. Социальная ответственность бизнеса в конфликтное время работает совсем по другим законам и преследует другие цели. Мы понимаем значение этой программы для волонтеров и осознаем, что каждый отправленный нами груз дает кому-то надежду на мирное небо». - Комментирует Вячеслав Климов совладелец компании "Нова Пошта".

"Гуманитарная почта Украины" включает в себя не только ежедневные отправки для волонтеров, но и точечную помощь пострадавшим во время боевых действий городам, сотрудникам МЧС в прифронтовых зонах. В рамках программы существует проект "Голос Украины", организованный вместе с благотворительным фондом "Мир и КО", который заключается в бесплатной доставке прессы в прифронтовые города.

«С первых дней сотрудничества с компанией "Новая Пошта" мы не устаем благодарить ее за ту программу поддержки бойцов АТО и волонтеров, которую реализует компания. Сейчас тяжело себе представить, как осложнилась бы наша логистика, не будь у нас такой поддержки. От самых мелких вещей до крупнотоннажных грузов - все и всегда доходит во время! Это объективная оценка вклада вашего коллектива в наше общее дело защиты нашей Родины!» - комментирует работу программы Георгий Тука, глава волонтерского объединения «Народный Тыл». Спасибо вам за вашу активную гражданскую позицию, которая заключается в реальных действиях, а не в лозунгах! Вместе мы победим!

*С уважением, Штепа Валерия Александровна  
Администратор программы "Гуманитарная почта Украины"  
Компания "Нова Пошта"*

## **Я волонтер, ти волонтер, ми волонтери**

Сьогоднішній ранок почався із дзвінка на Схід до Василя (треба було ще раз узгодити адресу доставки). Вояк несміливо так спитав, чи нема бува в нас тепловізора, казана, черпака і трохи бульби.

Почали ми з казана. Оксана Гуда з мамою переказали потребу захисника підприємцям промислового ринку. Ті зібрали кошти і купили по закупівельній ціні казан. Казан потрібен, щоб бути незалежним від недолугої тилової служби: в будь-який час сам себе можеш нагодувати. Черпак продавчиня просто подарувала. В цей час Аня Соболевська в Лисятичах організувала термінове порпання бульби на городах і довезла її маршруткою до Стрия. Адріан Садовський (в цей час чергував у Штабі) dopravив вантаж до Народного Дому.

Жінки, відповідальні за пошиття трусів, організовано поносили їх у Штаб (35 штук). Не дивлячись на відсутність води у місті, Оксана з мамою Олею успішно засолили огірочки, зібрані вчора парафіянами церкви Михаїла Чернецького (якраз поки доїдуть будуть малосольні). За солінням огірків уважно спостерігали переселенці зі Сходу, які в цей час прийшли в Народний Дім і допомогли дов'язати сітку, недоплетену на Майдані. Прийшла на наше прохання допомогти також дружина мобілізованого Оля Яцульчак. Долучилася також Людмила Петрова. Як завжди виручив Сашко Сікора: надрукував фотографії для Василя про те, як стріяни плели для нього сітку. Поки приїхав Степен Вега відправити вантаж через «Нову пошту» все було готово. Спільними зусиллями завантажили 240 л води.

Не дістали тільки тепловізор, на жаль.

*Галина Андрєєва*

## «Волонтерська сотня» вже стала волонтерською тисячею

«Волонтерська сотня», створена при Львівському Українському Католицькому університеті, постійно надає допомогу пораненим у Львівському госпіталі. До цієї сотні давно вже долучилися стріяни.



Українці за кордоном також щиро вболівають за українських захисників. Марія Кухар передала від них пожертву 100 \$, а також памперси, медичні губки та одноразові пеленки (їх передали у Перший Мобільний Добровольчий Шпиталь на передову). А постільну білизну і шорти у шпиталь до Львова.

Пані Марія, долучившись до плетіння сітки, ще запропонувала тканину на пошиття нижньої білизни і шортів у військовий шпиталь і воякам на передову! А ще ,коли почула, що потрібна допомога в пошиттю, взялась і за це! Дорогі наші милі, щирі і добрі українські пані, як би ви знали, як тішаться в шпиталі таким речам, як тішаться наші вояки отримавши там, НА ВІЙНІ, нашу з вами допомогу, ви би тоді в чергу ставали шити, плести, пекти...! І вас завжди чекають волонтери на допомогу в Народному домі!

У четвер зранку, відклавши всі свої справи поспішив до Стрия у Народний Дім отець Віталій з с. П'ятничани, щоб привезти зібрану громадою села допомогу для поранених українських захисників. Все, що зібрали небайдужі селяни у штабі було ретельно обліковано і розподілено - частково на Львівський

шпиталь, а частково у мобільний шпиталь ім. М. Пирогова, основною базою якого є м. Артемівськ.

**"БОЙОВІ ШВАЧКИ СТРИЯ"** - підрозділ всеукраїнського швейного руху в нашій країні. Нижня білизна - важливий атрибут підтримання «боездатності нашої армії». Стриянки приносять відрізи бавовняної тканини або вже готові швейні вироби.

Допомагати в благочинному пошитті чоловічої білизни взялися ательє "Імперія Мод", Бюро добрих послуг, пані Марія Гавриляк, Ольга Кориневич, Лідія Ковальська, Ольга Шобей, пані Ярослава Кадольська (союзянка, 89 років!), Альбіна Баланда, Алла Березіна. Марія Графова...

Особлива подяка стрийським "бойовим швачкам" за шорти для поранених бійців, які перебувають у Львівському шпиталі. Наші захисники дякують вам, дорогі жінки, за ваші золоті руки!

Разом з хлопцями з Моршинської самооборони та молоддю з Молодіжного націоналістичного конгресу відвезли воякам у Львівський шпиталь все необхідне – від води до білизни.

*Валентина Стельмах*

### **Стрий плете захисні сітки**



Почали ми акцію «Здибанка під маскувальною сіткою» ще 8 липня 2015 року. Ініціаторами стали Валентина Стельмах та Галина Андрєєва. Тепер, зважаючи на потреби військових, акція вже переросла в марафон.

Після робочого тижня всім хочеться відпочити, зайнятись сімейними справами, піти на річку з дітьми.



Але всього цього хочуть і наші хлопці на війні. А ми, волонтери, хочемо щоб у нас на землі запанував мир! А хто, як не ми?

Вівторок був спекотним днем, волонтери втомилися. Треба було збиратися, але сітка ще не була закінчена. Та ми знаємо - "нам Бог помагає!" І тут з'явилися львів'яни - гості нашого міста! Тож останні стрічки в нашу сітку для Романа Чайки вплітали пластуни: Злата Рибак (Курінь Олени Пчілки), Ярема Наконечний і Меланія Смик (пластуни-новачки) та п. Наталя. Наші нові знайомі працювали дуже старанно і завзято, бо вже мають подібний досвід і їх чекала винагорода - похід на ріку! Дякуємо, друзі за вашу турботу про українських військових.



Чудова матуся Оксана, волонтер від Бога, талановита українська душа, щира і позитивна. А які гарні картини вона пише... Кошти за продані картини вона віддає на пожертву нашим воїнам. А тепер ще й маскувальну сітку плете, щоб захистила її сина, та й інших дітей, які попали в жерло війни.



На «Здибанці» у вівторок стрияни сплели сітку для Романа Чайки, бійця артилерійської бригади берегової охорони (Роман просив дві сітки 3×5). Також було зібрано 636 грн. Сітки поїхали «Новою поштою» нашому захиснику разом з 300 л води, яку надали працівники капітального ремонту свердловин.

Відправили також Роману прапор (дуже просив!), солодкі смаколики, «мильно-рильні» засоби, дитячі малюнки, свіжі овочі. Роман телефонував і дякував стриянам, які плели сітку, пані



Галині Гориній і парафіянам церкви Михайла Чарнецького, Олі Шобей, Валентині Стельмах, Адріану Садовському, Оксані Гуді і Степану Везі, колективу Нової Пошти на Грабовецькій.

Пані Галина - мати двох наших захисників прийшла в Народний Дім подякувати за пошту для хлопців форму. А вже на наступний день принесла старі речі, що згодяться для плетіння сітки, взялась пороти шкіру для тактичних рукавиць та домовляється про свіжі овочі хлопцям на передову. З такими мамами наші вояки непереможні!

Щоразу на плетіння сітки приходять юнки з Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Плетуть, вчать, переконують. Ми захоплюємося цією молоддю! Це майбутнє України!

Михайлові Балицькому крім сплетеної стріянами сітки ми передали камуфляжну форму, чотири спецкомплекти одягу для ремонту техніки і тактичні рукавиці.

Поки тато на війні, маленька Аліна з мамою в'яже сітку разом з волонтерами. А гурт «Гайдамаки» співає про ту, яка цілу ніч плете маскувальну сітку...

"Здибанку" провели в одну із субот. Почали о 10-ій, щоб уникнути обіцяної неймовірної спеки. Дружно взялись за роботу. Слова відомої пісні "лента за лентою, набої подавай" надихала стріян вплітати стрічку за стрічкою в нашу перемогу. О 14 год. роботу було завершено. В понеділок захисна сітка поїхала до Василя Когута з 72-ої бригади.

Дякуємо за спонсорство Миколі Чимичу і Валентині Олексин та їх колективам пекарів, які випекли булочки для стріян і надали можливість зібрати кошти для тих, хто нас захищає.

Наш марафон "Здибанка під маскувальною сіткою" отримав нове дихання. Український Католицький Університет проводить у

нашому місті благочинні концерти на підтримку українських військовиків. Тож тепер "Здибанки" відбуваються у понеділок, середу і п'ятницю з 11 год. у супроводі відомих виконавців і художніх колективів Львівщини та Стрийщини.

Стрияни і гості міста! Знову запрошуємо вас на "Здибанку під маскувальною сіткою" яка відбудеться 24 серпня на ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ на МАЙДАНІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.

### **Крим з нами.**

На цю зустріч чекала давно. Зустрілися з подружжям Рахімових в штабі "Майдану Стрийщини» в Народному Домі. Хотілося на власні вуха почути від кримчан, що ж насправді трапилося в Криму і з чого почалася зрада нашої держави.



Володимиру Рахімову 34 роки, він етнічний росіянин, захотів жити на Заході України. Тут йому сподобалося, тут тепер живе його сім'я - дружина Тетяна і донечки Мирослава (12 років) та Даринка (6,5 років). В Стрию Рахімови проживають з кінця минулого року.

Володимир скупно розповідає про себе. Закінчив Донецький військовий лицей, де, до речі, викладання велося українською мовою. Тому в розмові постійно вклинює українські слова, цілі фрази, намагається розмовляти українською. Не так просто відразу спілкуватися мовою, яку чув змалку, але спілкувався десь-колись. А ось дітям мова дається набагато легше. Дружина теж намагається розмовляти українською. Їм тут подобається, їх розуміють. Володимир служив в Криму, звідки родом Тетяна.

Володя розповідає: «28 лютого минулого року на територію нашої частини в Криму намагалися прорватися перші російські

спецназівці. Звичайно, ми стали в обороні частини. Ми залишилися вірні присязі. Між собою радилися, що робити. Ситуація видавалася зовсім незрозумілою. В перші дні наш командир Матвієнко по телебаченню браво заявляє про те, що нічого ми не здамо і нікого не допустимо на нашу територію. А далі події розвивалися непрогнозовано. Росіяни запустили «качку», що в нашій частині в підвалі ми катуємо шість російських військових, моримо їх голодом. Не секрет, що в Криму живе багато росіян. Та й нікому не прийшло в голову, що росіяни, які впродовж багатьох десятиліть жили в Криму, якщо не душа-в-душу, то, принаймні, не билися, почнуть агресивно нападати. А тут «зелені чоловічки» вишикували перед собою шеренгу істеричних жінок з дітьми, які з вереском просто напірали на нас. Ми стояли зі зброєю. Тоді росіяни заявили, якщо ми не покинемо частину, вони застрелять будь-кого з цього репетуючого натовпу і скажуть, що це ми зробили. Тут змінив свою позицію наш командир, перейшовши на сторону ворога і прийняв рішення здати зброю. А ми перестали йому підкорятися. 17 чоловік однодумців об'єдналися, потім ще 30 чоловік. На той час ми психологічно не були готові до такого розвитку подій.

За тиждень до цих подій вимкнули українське телебачення. Почало трансляцію російське телебачення, на якому в перших числах березня виступив Шойгу, котрий наобіцяв нашим військовим, які перейдуть на їхній бік, «гори-мости». Спочатку зарплату дійсно підняли, а потім зарплату зрізали в кілька разів. Ось так заплатили тим, хто повірив російській пропаганді. Це було згодом, а тоді, 6-го березня 2014 року, нас попередили, що в нас є 2 шляхи: перший – здати зброю, другий – перейти на бік Росії. Ну, а що трапилося з тими, хто погодився їхати в Росію, ви вже знаєте – їх розкидали по всій Росії, не питаючи, куди хто хоче.

7 березня командир запропонував мені «подумати», піти на лікарняний. Але для себе я прийняв рішення від самого початку подій. Ми стали співати наш гімн, вигукувати патріотичні гасла. Доходило до



смішного, коли проходячи повз окупантів, викрикували голосно «Слава Україні», вони з переляку кидали зброю. Тоді я вже твердо вирішив їхати на Майдан.

В Києві керівництво запропонувало нам різні військові частини. Нас було 30 чоловік, які вийшли з Криму. В Стрий приїхали 15 чоловік офіцерів і контрактників.

### **А як ви потрапили в АТО?**

-Через півроку ми поїхали в АТО. Всі кримські пройшли сито АТО. На мою долю випала охорона та оборона північної сторони донецького аеропорту. Ми поїхали туди разом з Миколою Озеровим. Там я пробув 2,5 місяці. Коли воював, навіть не було думки чи боюсь я смерті. Було тільки усвідомлення воювати, вистояти і перемогти. Довелося витримати бій на віддалі 50 м, і навіть тоді не думав про смерть. Стріляв з гранатомету.

### **Як вам допомагали волонтери?**

- Якби не волонтери, ми б не вистояли. До нас приїжджали волонтери з Красноармійська і Запоріжжя. Волонтери забезпечили нас берцями, формою, їжею. Постійно бракувало води. Воду залишали тільки попиту. Ні про який душ не йшла мова. З нашого батальйону загинуло двоє хлопців, один з Криму, інший – з Одеси.

### **Яка ваша думка щодо заборони користуватися мобільниками в зоні АТО?**

- Кожен день ми спілкувалися з рідними. Зараз заборонили дзвінки з мобільних, тільки з окремих визначених пунктів. Це і правильно і неправильно. Уявіть собі, що когось важко поранили. Якщо невчасно надати допомогу, боєць загине. Не дивлячись на обстріли, одна бабуся приходила до нас за 15 км, щоб отримати від нас щось поїсти. Ми навантажували бабуся тушківками, консервами, крупами, вона знову поверталася додому.

Навколо аеропорту бігало багато всілякої дичини – зайці, лиси, кабани. Там збереглося багато лісів. Та зараз в лісах можна натрапити на нерозірвані снаряди. Пригадую, як ми дали «перцю» по смт. Спартак, а звідти Моторола нам «передав привіт» у вигляді 80 мін.

-Після ротації повернувся в Стрий. Тепер живемо тут, орендуємо квартиру.

### **Чи був у вас якийсь оберіг з собою?**

- Кожен з нас мав при собі якийсь оберіг. Я теж мав лялечку-мотанку (витягає з кишені). Бійці дуже дорожили малюнками, що їх передавали нам на передову. Мої діти теж мені малювали малюнки. Особливо Даринка, постійно малює нашу сім'ю, це дуже гріє там.

### **Де залишилися ваші рідні?**

Мої рідні – сестра та обидві бабусі залишилися в Донецьку, інші рідні - в Дніпропетровську. На сьогодні Донецьк окупований сепаратистами. Навколо Донецька окопалися російські танки. Багатьом людям нікуди їхати. З боку Дніпропетровська стоять наші війська.

### **Яка ваша оцінка нашої армії сьогодні?**

-Нашу армію треба докорінно міняти, починаючи з підполковників. Всіх міняти на учасників АТО. Хіба це нормально, що кожен генерал, який навіть не був в зоні АТО, носить посвідчення учасника АТО?

Армію треба будувати спочатку. Україна мала такий шанс, коли Міністром оборони був Гриценко Анатолій. Він почав ламати систему. Та його «зупинили». Зараз генералів знімають, а згодом вони опиняються на вищих посадах. Ну це не абсурд? Потрібно повертати гауптвахту та дизбати. На перебудову армії доведеться затратити не менше 10 років. Нашу армію сьогодні нищить пияцтво. Жартома ми називаємо пияків у армії «вантаж 500», - вони ні живі, ні мертві. Зараз в Луганській області ввели сухий закон. Нажаль в селах місцеве

населення сприяє пияцтву. Селяни самі виготовляють алкоголь або закупають і продають нашим військовим.

**Чи не відчували ви на свою адресу якихось неприємних випадів з боку тутешніх людей?**

-Таня: 90% людей, які переїхали в Стрий, висловили думку, що вони шкодують про те, що в тутешніх школах не вивчають російської мови. Так, сьогодні російська - мова окупанта. Але ж нею спілкуються не тільки окупанти. Ті, хто залишився на сході України, ось так відразу не перейдуть на українську. Треба бути реалістами. Ми не відчуваємо ніякого приниження чи неповаги. Навпаки, люди намагаються нам хоч якось допомогти. Зараз наша молодша донечка Даринка йде в перший клас. В садочку їй подобається і нам теж. Дітей в садочку вчать молитися. То ж наша дитина перед сном пропонує нам разом помолитися. Вона вже знає три молитви. З дітьми в наших дітей склалися хороші стосунки. Ми задоволені.

**Що не подобається?**

-Люди забагато вживають алкоголю. Ось були ми на річці з дітьми. Там були люди, які приїхали на ріку на пікнік власними автомобілями, вони вживали алкоголь, а потім сідали за кермо. Хіба ніхто цього не бачить і не знає? Вони ж наражають на небезпеку інших людей.

**Що б ви зробили в першу чергу, якби ви стали Президентом?-**  
Володимир: Як не дивно, але почав би не з армії (армія зараз вже більш підготовлена), а з боротьби з корупцією. Без цього кроку Україна далі не зможе піти вперед.

**Чи доводилося вам давати хабарі і за що?**

-Таня: Коли їхала до мами в Крим, на українському кордоні довелося дати 200 грн. прикордоннику, бо не пропускав в Крим з дітьми. Це типова картина, на жаль.

**Яка ситуація зараз в Євпаторії (Таня родом з Євпаторії)?**



-З друзями контактуємо по скайпу, бо по мобільному дуже дорого. Людям насаджується велика дезінформація. Вони не знають правди, бо там тільки російське телебачення і російські газети. Мама з бабусею залишилися в Євпаторії. Ціни на продукти дуже високі, хоча пенсії підняли, але в перерахунку на місцеві ціни виходить дуже дорого. Вже якимось пристосувалися до нових умов. В Євпаторії 20 років керував один голова міста, докерувався до «ручки». Тільки кишеню свою набивав. На ринку встановилися некеровані ціни. Нарешті подав у відставку. З цінами далі хаос. Та й порядки залишилися попередні.

Рахімови: Хочемо відчувати себе потрібними нашій Україні, хочеться робити щось добре і змінити державу на краще.

*Розмовляла Л.Ковальська*

### **Маріуполь український.**



Спека. Полудень, майдан Ринок. Люди снують хто на ринок, хто з ринку. Але всі звертають погляди на імпровізовану сцену, де наші Стрийські таланти співом привертали увагу людей до того, що сьогодні не дає нам спокійно жити. Війна... Ми, хто народився в перші повоєнні роки мріяли прожити це життя без війни. Та не виходить, сусід не дає. Наглий, брехливий, підлий і віроломний. Без даху над головою сьогодні понад мільйон українців. Як ця ситуація нагадує ті повоєнні роки п'ятдесятих, коли багатьом людям треба було починати життя спочатку. Зараз всім страшно: за своїх дітей, за себе. Лягаєш спати і просиш Бога про мир для держави, щоб наші діти тут, в Галичині не відчули того жахіття, яке переживають люди на Сході, просимо Бога, щоб прокинутись і почути, що війна закінчилась...

А тим часом «Майдан Стрийщини» плете маскувальні сітки на майдані Ринок. Волонтери запрошують всіх перехожих заплести

стрічку в сітку. Здебільшого погоджуються. Багато людей підходять до скриньки і кидають свої пожертви. Люди роблять це з вірою і надією, що цим своїм вчинком наближають перемогу. Біля сітки стоїть вродливий хлопець, боєць АТО Андрій, син п. Оксани Гуди. Він у короткій відпустці, вже післязавтра Андрій поїде на Схід, в Маріуполь. Мама Оксана крізь сльози дивиться на сина і питає: «Доки буде ця клята війна? Господи, ну коли це все закінчиться?» Повертається до мене і питає: «Ви чули, що сьогодні вночі обстріляли околиці Маріуполя?» Біль і неймовірний жаль в її голосі. В такі хвилини дуже тяжко знайти потрібні слова. А тут до столика підходить вродлива жіночка і зав'язується розмова.

Виявляється ця пані приїхала саме з Маріуполя. Вони з чоловіком та двома дівчатами років по 20 приїхали на Захід, щоб показати дітям цей край, заодно й відпочити. Наші гості склали свої рюкзаки під деревом, ходять, оглядають вишиванки, з задоволенням слухають виступи наших артистів. Знайомимося ближче. Виявляється, п. Людмила Галабай приїхала з Маріуполя. Отож вона знає про тамтешню ситуацію не з розповідей. Вона з сім'єю намагається щось зробити для того, щоб зупинити війну. Зараз на пенсії, а до того працювала директором школи. Донька її працює бібліотекарем. Її батьківщина – с. Соханка, де терористи зараз нагнали купу військової техніки, а людей повиганяли зі своїх будинків.

Питаю, чим займається зараз. Пані Людмила каже, що в Маріуполі теж відбуваються подібні акції. Сама п. Людмила – член громадської організації «Єдність». «Єдність» - це організація патріотів, яка організовує мітинги, проводить патріотичну виховну роботу серед молоді. Не так просто переконати людей на Сході України, чия свідомість отруювалася десятиліттями комуністичним дурманом. Більша частина маріупольців була переконана, що сепаратисти принесуть їм справжній рай. А принесли кров і сльози...

В наших місцях, - розповідає п. Людмила, - є грецькі поселення. В Маріуполі голова міста – грек, Юрій Хотлубей. Пам'ятаю, як минулого року, коли сепаратисти увійшли в наш

регіон, то комуністи всіляко підтримували їх. Реально вони й стали головною опорою для сепаратистів. Тоді й наш мер всіляко прислуговувався їм, ходив з георгієвською стрічкою. Зараз він вже став «правильним», бо «сепараторів» вибили з Маріуполя. Саме в Сартані (там теж є грецьке поселення) домінували сепаратистські настрої. А сьогодні вночі, 17-го серпня, Сартану ці ж сепаратисти обстріляли. Загинули люди. Ось вам і любов до сепаратистів. На сьогодні зберігається ситуація зради, тобто немає впевненості, що діюча влада не зрадить. Погляньте на цього ж Хотлубея. Як його можна було залишити керувати Маріуполем? Це питання до Порошенка. Та й не тільки один Хотлубей залишився в своєму кріслі.

Цікавлюся чи працюють підприємства. Виявляється всі промислові гіганти досі працюють. І Ахметову явно не вигідно, щоб Росія захопила Маріуполь. Йому потрібно, щоб він залишився українським. Треба діяти більш сміливо, не боятися радикальних кроків. Поки наші не «огризнулися» і не вибили сепаратистів з Маріуполя, вони добровільно не вступилися. За час їхнього перебування в Маріуполі, вони встигли буквально насвинити скрізь. Моя донька розповідала, як вони нагадили в бібліотеці. Після їхнього відходу виявилось, що пропало кілька екземплярів Біблії. Можна подумати, що вони будуть її читати чи по ній жити. Хіба намножили бліх.

Якось недавно я знайшла журнал «Український тиждень» з фотографією Путіна в балаклаві. Тоді мені на думку прийшов такий віршик:

Это в общем то не я.  
Балаклава не моя.  
Воссоздать хотел Союз, но  
В Донбассе я загруз.  
Мне Широкино подай.  
Вот вам русский мир и рай.



На моє питання, чому так трапилося і чи є можливість доступу до українських ЗМІ, п. Людмила каже, що на сьогодні працюють три інформативні канали «МТВ», «Сигма», «ТВ-7. Інформативні, але не патріотичні. Ось вам і відповідь, чому така ситуація виникла в наших краях. Доходить до трагікомічної, коли Порошенко, наш Президент нагороджує головного редактора газети «Приазовский рабочий», газети явно антиукраїнської, орденом?! Що це, навмисна дезінформація? Чи найближче оточення Президента не знає, які ідеали пропагує ця газетка?

Якщо вимірювати настрої у відсотковому відношенні, то виходить, що орієнтовно 20% маріупольців є носіями проукраїнських поглядів, 50% тягнуть за Росією, - решта взагалі байдужа маса.

Питаю, чи подобається нашим гостям Галичина. П. Людмила каже, що взагалі не бачить жодних перешкод у спілкуванні. Люди дуже добрі і привітні. В поїзді познайомилися з молодою парою з Ужгорода, то вони запросили до себе, нагодували, запропонували переночувати. Це зворушує і зближує. У вас дуже хороші люди.

А нам не вистачає зараз українських книжок, газет, українського телебачення.

Наші гості поспішали в Моршин і нам не вистачило часу більше поспілкуватися. Але й цього короткого часу стало для того, щоб відкрити для себе патріотичний Маріуполь.

*Розмовляла Л.Ковальська*

## **СКІЛЬКИ НАМ ЩЕ БОРОТИСЬ ЗА СВОЮ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ**

Мабуть немає в світі народу, що про нього світ знає менше, ніж про народ московський. І цілком певно немає в світі народу, про якого світ має більш помилкову уяву, ніж про народ московський. Це незнання дорого коштує державам – сусідам, бо платять за нього руїною власних держав. А слабкостей має московщина багато. Засліплені географічною розлогістю московії історики та політики часто недобачають того факту, що



московщина ніколи не виграла жодної війни своєю військовою силою.

А найголовніша риса московитів – брехливість. Московщина офіційно проголошує, що вона бореться «за мир во всьом мире». А коли в 1933 – 1937 р.р. виявила патріотів України, то винищила їх упень. Проголошує «свободу, равенство, братство», а між тим знищує тисячі в ГУЛАГу. І таких прикладів тисячі...

Не розуміючи суті минулого, не пізнавши дух народу, блукатимемо наосліп у сучасному, робитимемо помилки, за які платитимуть наші

діти, внуки, правнуки. Найяскравішим прикладом є СРСР і вирощений на брехні «советский человек», що його створила не мудрість москвичів, а нерозумність європейців і, в тому числі, українців.

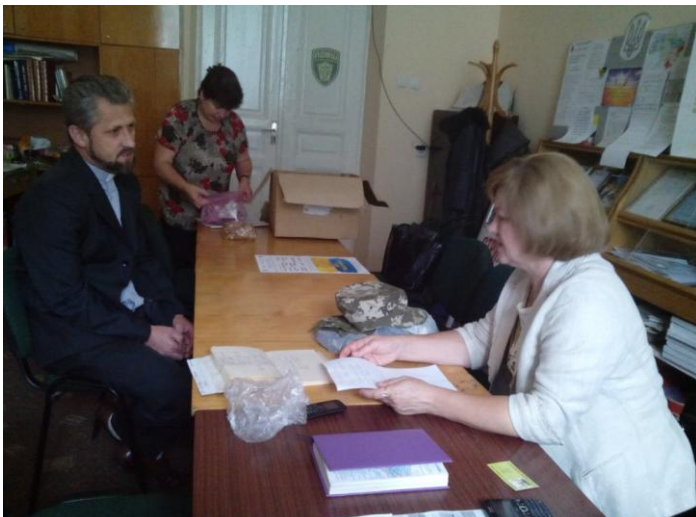
Однією з найголовніших московських вигадок є походження московського народу. «Да азиаты – мы, с раскосыми и жадными очами» - писав московський поет Олександр Блок. В крові москвина – степовий розгін і розмах кочовика та нічим не обмежений фанатизм. Ці суперечні властивості: боягузтво і розгін виявляються і в сучасному москвині.

Дикі орди палили до чорної землі Україну століттями. Від першого дня заснування москви і по сьогодні точиться запекла боротьба між москвинами та українцями. І ніщо, ніяка сила не може тієї війни зупинити. Не може, бо ця війна незвичайна. Це війна двох протилежних світів. Це війна ідей. Ідей і законів Сотворителя Всесвіту з ідеями та законами руйнника Всесвіту. Війна правди з брехнею. Війна непримиренна, що її знали наші прадіди великі, а забули правнуки.

Україна мала, має і завжди матиме борців, що жертовно працюють заради України, її духовної величі і державної незалежності та самостійності. В Україні зростає, набирає сил величезна духовна сила. Лиш не терпімо, кайдани порвімо, працюймо щодня для сталого розвитку та створення нового разом.

### **Наведемо порядок у волонтерів**

Наведемо порядок у волонтерів: раніше все валялось у волонтерів, а тепер акуратно буде лежати на складах Міноборони - так вирішив кабінет міністрів... І випустив Постанову Кабінету Міністрів України від 30 червня 2015 р. № 451 « Про затвердження Порядку здійснення публічного збору благодійних пожертв для забезпечення бойової мобілізаційної готовності, боєздатності та функціонування Збройних Сил України»



З цього приводу відбулась колегія львівських волонтерів, де обговорювали рішення кабміну контролювати і віджимати волонтерські гроші в общак Міноборони і мінфіну. Мало того, що нам не допомагали весь цей час, то зараз ще й заважають... Вбивши волонтерський рух, вб'ють добровольчий рух, а вбивши добровольчий рух, вб'ють визвольний рух... А там і програна війна... Фронт без тилу?! Ну-ну... А де 4.7 млрд. гривень, зібрані Міноборони за смс-ки з мобільних?! А де вся канадська форма і взуття?! А де прозорі держзакупівлі і якісні тендери?! Для чого нашим хлопцям Спартани за 5,5 млн, які здиhaють на фронтних дорогах?! Нащо їм ваші рюкзаки за 2500 грн, якщо набагато якісніші зарубіжні аналоги коштують в 3-4 рази дешевше?! Чому

93 тисячі комплектів форми лежать акуратно на складах? Чому дотепер не внесено суттєвих змін до забезпечення військових?

Постають питання - то хто кого насправді повинен контролювати??? Хто має де наводити порядок?! І на то все є народна мудрість...

**Найголовнішими причинами виникнення (масовою суспільною легалізацією) волонтерського руху є такі:**

– реакція на функціональну нездатність та злочинну бездіяльність старих інститутів влади;

– досвід успіхів майданної стилістики та форматів дієвої взаємодії патріотів країни;

– реалізація духу цінностей, що відкрила Небесна сотня;

– унікальні безпекові виклики, ризики та загрози гібридно-месіанських агресій путінізму, яким протистояв Майдан, а згодом, добровольчі батальйони;

– намагання і здатність суспільства реально допомогти армії в скрутну хвилину персонально на рівні кожного підрозділу;

- поява добровольчих батальйонів як суспільно-громадська ініціатива, що увібрала досвіди українства в історично-генетичному вимірі.

Передумовою виникнення волонтерського руху варто вважати абсолютну нездатність захищати суспільство та пряме ухилення всіх владних інституцій від виконання своїх конституційних обов'язків, яке найяскравіше проявилось в період президентської каденції Януковича. Тоді у свідомості суспільства стало формуватися розуміння того, що допомогти вирішенню проблем може лише самоорганізація. Це проявлялося в критичні моменти, наприклад, під час стихійних лих, надзвичайних подій (як-то рясні снігопади тощо)... Люди самоорганізовувались в соціальних мережах, організовували групи з координаторами, виконавцями, суміжниками. Формувались групи за напрямками діяльності, які нерідко продовжували існувати і після ліквідації наслідків надзвичайних подій.

Тому, коли виник Майдан, волонтерство вже було готове до продукування сервісів та дій різнонаправленого характеру. Що, власне, і відбулось, коли люди ставали волонтерами за покликом душі і внутрішньої потреби бути співучасником процесів (що вже не мало корпоративного характеру, як в минулому).

Масштабності волонтерство набуло з початком російської агресії в Україну. Тут, поза сумнівом, спрацювали менталітетні чинники, які нарешті змогли вийти назовні і створити цілком унікальну атмосферу масової духовно-ресурсної допомоги рятівникам країни.

Волонтерський рух, як масовий народний рух, став потребою сучасного життя. Однак він не міг не ввійти у протиріччя з існуючою нормативною базою, яка прописувалась за мирного часу і не могла тоді врахувати майбутні нестандартні реалії.

Найбільшою загрозою для волонтерського руху є формалізм та нормотворчий бюрократизм владних інституцій всіх рівнів, де превалюючими є функції контролю, надання дозволів та впливу на розподіл матеріальних цінностей, а не сервіси допомоги та мотивації до творення суспільного життя.

Проблема волонтерських організацій полягає в тотальній альтруїзації процесу, коли зібрані кошти і закуплене (отримане) майно передається до частин і підрозділів без належного в таких випадках обліку і без персоналізації цього обліку. Відповідно, отримувачі (управлінські системи підрозділів) теж не переймаються обліком, що вже створює передумови для елементарної безвідповідальності або прямих корупційних діянь (привласнення предметів гуманітарної допомоги користувачами та навіть реалізації надлишків отриманого майна).

Враховуючи конгломерат централізованих поставок та допомогу волонтерських організацій, на передовій виникає унікальна ситуація поєднання гордості за увагу до героїв-захисників та ейфоричного стану безвідповідальності як явища тимчасового характеру на фоні війни.

Яким вбачається вихід із ситуації? Відповідь – цифрова звітність на державній цифровій платформі захищеного доступу із



чіткою регламентацією закріплених процедур незнищення серверних архівів років 50. Зберігатись такі архіви мають в Національному антикорупційному бюро України та паралельно у волонтерських організаціях міжнародного рівня.

За таких умов волонтерська організація (окремий волонтер) передає до військових частин майно (кошти) і відправляє електронну версію переліку майна на адресу командира частини, міністерства оборони, прокуратури, громадських організацій, які опікуються волонтерським рухом. В міністерстві оборони та прокуратурі відбувається фіксація цієї звітності, яка може піддаватися аудиту з боку громадських організацій. Не підлягають обліку лише продукти харчування.

З метою відпрацювання взаємодії влади і волонтерських організацій важливо РНБОУ ініціювати розроблення законопроектів та інших нормативних актів з метою перетворення потужних і дієвих волонтерських груп в системні організації міжнародного рівня з обов'язковим форматом структури в режимі цифрової демократії.

В такій нормативній базі мають бути присутні потужні чинники мотивації для волонтерства, але як не прямі механізми, а як заохочувальні та спонукальні, побудовані на розумінні таких високих Майданних цінностей як гідність і честь.

За таких умов персоналізація допомоги буде не випадковістю а стратегією розвитку держави і суспільства.

Тоді держава і волонтери стають партнерами, а не противниками.

## Не хочу бути пенсіонером...



Так про себе може сказати п. Ярослав Пасяка, якого багато стриян знають за його активну громадянську позицію. Не міг він бути байдужим, коли почався Майдан. А зараз, під час АТО, його часто можна побачити в штабі «Майдану Стрийщини» в Народному Домі. Не може бути байдужим до того, що відбувається

на Сході, чергує, їздить з різними дорученнями від організації то у Львів, то в Дрогобич... Він завжди в курсі останніх подій. А ще його часто можна побачити на парафії Св. Володимира і Ольги, де від початку становлення парафії був одним із перших її парафіян. Пан Ярослав завжди там, де він може допомогти своїми знаннями і вмінням, дуже болить йому душа за Україну. Отож зараз п. Ярослав допомагає нашим АТОвцям стати на ноги після поранень, пройти реабілітацію.

Часто, чергуючи в штабі, навчає «розуму» молодих, оповідаючи випадки з життя, розповідаючи історичні дані. Ерудований, начитаний чоловік, з ним можна не тільки обговорити події, до нього можна звернутися за порадою, за допомогою.

Ярослав Пасяка працював в газовидобувній промисловості. Тому добре орієнтується в тій ситуації, яка відбувається зараз у нашій державі. Не може змиритися п. Ярослав з тим, що відбувається з платежами за газ. Обурюється діями нашого уряду: де ж так можна обдурювати народ, збільшивши оплату за кубометр газу в 14 разів! П.Ярослав переконаний, що ми могли б абсолютно обходитися без закупівель московського газу (а чи московський це газ?). Ви ж могли чути сторонній запах при подачі газу. Так ось це і запах домішок (не плутати з одорантом, який додають для виявлення витоків), і волога. Росія давно закуповує газ в Афганістані, Туркменістані. Хто може сказати який газ ми сьогодні спалюємо? Не поставляють нам «чистий газ». Свого часу, при Союзі, ми буквально сиділи на газі. Зараз в нашій

місцевості газу не бракує, а ми закачуємо т.зв. московський. Не може з цим змиритися п. Ярослав.

Цікаво спостерігати за п. Ярославом, коли він спілкується з жінками. Для нього всі жінки «голубки», не зважаючи на симпатії. Має великий дар переконання. Вміє переконати, що зараз ніхто не може «сховатися» від біди на Сході України. Це все наша Україна, наша земля. Тому не можемо бути байдужими. Кожен повинен сьогодні свідомо долучитися до допомоги нашим бійцям, тим молодим хлопцям, які кожної миті ризикують своїм життям заради захисту нашої держави. Завдяки вмінню переконати, п. Ярослав допоміг влаштувати на лікування в медичні заклади, санаторії наших бійців АТО. Він терпляче пояснює, чому саме цього хлопця чи іншого треба зараз прийняти на лікування чи оздоровлення.

Вразило п. Ярослава (та й не тільки його) те, що в Трускавці багато реклами російською мовою, а також багато оздоровчих закладів «не наших». Тут слід дещо пояснити. Ось приїжджає наш боєць у відпустку і, замість того, щоб за цих 10 днів привести своє здоров'я в порядок, він чимскоріш додому, до жінки. А там проявляються перші психологічні проблеми зі здоров'ям. Добре було б побути в лікувальному закладі хоча б чотири з десяти днів і пройти сеанси психотерапії, поспілкуватися з психологом. Та й взагалі, така підготовка до спілкування з учасником АТО потрібна і сім'ї, тобто психолог має попрацювати з членами родини і підготувати її до спілкування, до життя під одним дахом. Адже війна дуже нищить нервову систему. Зараз великими перешкодами для лікування в санаторії для наших АТОвців є формальності – по-перше, встановлення діагнозу, відповідне скерування фахівця, аналізи, обстеження... Часу на лікування не залишається. Тому й рвуться чимскоріше додому. А в сім'ї виникають непорозуміння, конфлікти, яких можна було б уникнути. Завдяки п. Ярославу понад 10 бійців вдалося оздоровити. Звичайно, що лікування в санаторіях пов'язане з немалими грішми. Є домовленість з п. Миколою Кмітем, що він буде фінансувати оздоровлення однієї сім'ї щомісяця, що вже паном Миколою і робиться.

Хочеться подякувати від імені бійців, які вже встигли оздоровитися в наших лікувальних закладах, тим керівникам та й лікарям, які турбувалися про наших героїв. В цьому є велика заслуга п. Ярослава.

Про себе п. Ярослав не любить розповідати. Отож ми вирішили розповісти в нашому обіжнику про цього скромного чоловіка, який не чекає на похвалу чи подяку. Він просто робить справу. І за це йому велика вдяка і пошана від усіх нас. Дай, Боже, щоб здоров'я і сили не покинули Вас, п. Ярославе наближати нашу перемогу і мир в Україні.

*Члени Правління ГО «Майдан Стрийщини»*

## **ПОКРОВА - 3**



Із Божою допомогою освятили і відправили на Схід України третій реаніmobіль "ПОКРОВА 3.0".

Цього разу реаніmobіль направляєтьcя у Перший добровольчий мобільний шпиталь, який дислокується у м. Артемівськ. Цікавий проект, який залучає лікарів-професіоналів на волонтерських засадах, на короткі періоди, для лікування на місці вояків, місцевого населення.

Освячення відбулося біля храму Благовіщення у м. Стрию. Чин освячення здійснив о. Зорян Береза. Вже склалася традиція, що кожен реаніmobіль ми посвячуємо біля іншого храму нашого міста.

Дякую всім хто спричинився до цієї великої праці: українським кредитним спілкам України, Канади, США, а також окремим УКРАЇНЦЯМ!!!, які вклали свою лепту.

Ось так разом, за словами о. Зоряна, ми ростимо крила ангелам миру та любові, які лікують та спасають людей.

Тут звіт-

<https://docs.google.com/.../1WGpLLebWfZ1qyHniCdFkLoZC9k.../edit...>

Постільна білизна, засоби особистої гігієни, медикаменти, пральний порошок, 300л води, овочі-все це передано через волонтера Олега Шибу в Перший Добровольчий Мобільний Шпиталь ім. М. Пирогова. Дякуємо громаді с. П'ятничани, Анні Соболевській, Марії Кухар, Ользі Шобей, Валентині Стельмах, підприємцю Павлу (магазин "Шик").

**Звіт за квітень - липень 2015 року**  
**(допомога мобілізованим стріянам в зоні АТО)**

1. **Поступило коштів:** квітень – 35 860,00 грн. травень – 26 213.00 грн. червень – 23 309.00 грн. липень – 29001,00 грн.

**Всього : 114 383 .00 грн.**

**2. Витрачено:**

**Квітень**

- 4170,00 – форма камуфляжна – 10 штук
- 1125,00 – кепки камуфляжні – 25 штук
- 510,00 – продукти для госпітала
- 2380,00 – допомога Добровольчому батальйону ОУН
- 1926,00 – допомога на лікування пораненому Гуку Андрію
- 950,00 – придбання інструменту в зону АТО
- 5064,00 – забезпечення акції «Великодній кошик для воїна»
- 3396,00 – рукавиці тактичні – 65 штук
- 4583,00 – берці літні – 12 пар

**Травень**

- 5000.00 - матеріальна допомога старшині **Кецику Василю** – 8 бат. Національної гвардії (лікування доньки-10міс, після операції – видалення нирки з приводу її пухлини)
- 3700.00 – допомога Добровольчому батальйону ОУН
- 4000.00 - придбання берців 10 пар
- 1000.00 – придбання коліматорного прицілу 24 омбр (для **Нагуляка Богдана**)
- 1500.00 – придбання майна для 72 омбр ( через **Радевича Ярослава**): Казан для приготування їжі, Сокира, Цвяхи, Плівка поліетиленова, Масло для генератора, Порошок для прання
- 3000.00 - надання Добровільчому батальйону МВС «Січ» (через **Здирко Василя**): АКБ для машини, Авто запчастини, Ключі до машини



- 500.00 – надання допомоги в придбанні майна 309 інженерно-саперному батальйону 703 іп (через **Кісіль Ярослава**)
- 1950.00 – пошиття комбінезонів для механіків водіїв танків та БМП – 30 комплектів
- 850.00 – придбання АКБ для Добровільного батальйону ОУН
- 1439,00 – придбання тактичних рукавиць – 27 штук

### **Червень**

- 4700.00 - пошиття форми камуфляжної (10 комплектів)
- 1000.00 - витрати на продукти для забезпечення проведення молодіжного вишколу в селі Корчин(МНК) з дітьми мобілізованих стриян
- 1865.00 – витрати на проведення заходів у Стрийському «Органік-фест»
- 4110.00 - надання допомоги Добровольчому батальйону ОУН
- 1500.00 – придбання міношукача для 8 бат. Національної гвардії (через **підполковника Татарина Юрія**)
- 1950.00 – придбання 2-х коліс для автомобіля 8 бат. Національної гвардії (через **підполковника Татарина Юрія**)
- 1089.00 – відправка води 1200л 8 бат. Національної гвардії (на **підполковника Татарина Юрія**)
- 4430.00 – придбання далекоміра для рядового **Ільницького Івана** (по його заяві)
- 7640.00 – придбання берців 20 пар для мобілізованих стриян
- 607.00 – витрати на відкриття меморіальної дошки в селі Долішне (загиблий Штинда Микола 24 омбр)

### **Липень**

- 3000 грн. - Зібрано коштів для пораненої Ірини Іванюш з Дрогобича
- 1965 грн. – закуплено основу для маскувальної сітки
- 4560 грн. – придбано 12 пар берців
- 500 грн. – допомога на лікування демобілізованому Калікіну Віктору

- 4150 грн. – допомога ДБ ОУН
- 450 грн. – придбання камуфляжних балаклав
- 3680 грн. – придбання спальних мішків (16 штук)

1. За період з квітня по 30 липня 2015 року надано допомогу в забезпечені мобілізованих стриян, які проходять службу в підрозділах ЗСУ – 24 омбр, 30 омбр, 14 омбр, 72 омбр, 56 омбр, 53 омбр, 44 артбр, 80оаембр, 131 розвідбат, 703 інж.полк, 223 зрп, 7 верт.полк, Національна гвардія – 8 та 9 бат. львівської бригади, Прикордонні війська – Львівський та Мостиський прикордонні загони, ДУК, ДБ ОУН.

2. Придбано та забезпечено мобілізованих стриян :

- **Тактичними рукавицями - 127 чол.**
- **Розгрузки - 12 чол.**
- **Пошито форми нового взірця та передано стриянам - 20 комплектів:**

Щупак І., Попадюк В, Пронюк Р, Чех В., Бреньо В., Мельничин І., Гринишин В, Новіцькій Р, Мянновський О., Гречин Я., Яцук О., Яськів А., Цегольник З., Казимирів З., Сулик І., Захарин, Собко А., Клочан, Сеняк І., Смик Л.

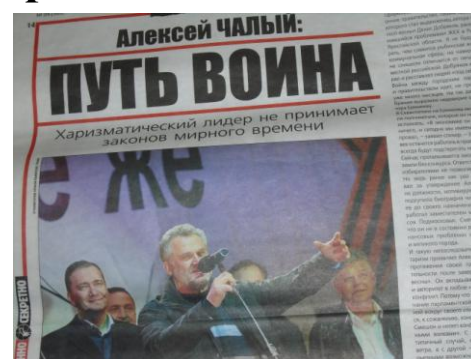
- **Придбано берців та передано мобілізованим стриянам – 54 пари:**

Федькович, Катрич А., Курпат Ю., Груна Р., Лещук П., Шобей Р., Арнаут І., Щупак І., Новіцький Р, Бреньо В., Пасічник Р., Кецик В., Климух О., Гринчишин В., Караба А., Перевізник Ю., Гончар Р., Козак Д., Нагуляк Б., Дошак Я., Шуфлін П., Фурдзин М., Піскун Я., Смик Л., Філіпов О., Марков С., Чайка Ф., Дудинець М., Собків М., Роїк В., Собко А., Філіпович В., Кіндратишин Б., Сородник В., Клочан О., Грищук М., Фітель А., Чучвага О., Татарин Ю., Турянський І., Караєв А., Матійшин І., Гусак І., Андрушко, Мельничин І., Федоришин А., Демків П., Мянновський О., Смик Л., Крецула А., Балицький М., Онуфрів Т., Смик М., Павлій М.

## Сторінками «Комсомольской правды» (від 08.07 2015 року)

Привіз один знайомий з московщини газету «Комсомольская правда». Читаю інтерв'ю з головою Совета Федерации Валентиною Матвієнко:

- «Украина – разменная монета» ?
- Валентина Ивановна, вы родом с Украины...
- **Мы все родом из Советского Союза. Из одной большой страны.**
- С Донбасом что делать? После присоединения Крыма он встал под российские флаги, а тепер мы вроде как умыли руки.
- **Юго-восток забурлил не после возвращения Крыма, а после майдана. Люди не требовали никакого отделения от Украины. ... Вместо этого против них направили танки и артиллерию.**
- Вы считаете, мы их не обманули?
- **Ни одним словом, ни одним действием Россия не давала повода думать, что хочет дезинтеграции Украины.**



*І так ціла стаття – брехня на брехні...*

## ПАМ'ЯТАЙМО

### Список мобілізованих зі Стрийщини, які загинули

Коваль Павло, м. Стрий; Штинда Микола, м. Моршин; Безручак Андрій, м. Стрий; Лі Артур, с. Ходовичі, Жилін Руслан, м. Червоноград (батьки живуть в Стрию), Брус Тарас, с. Баня Лисовицька. Бурдяк Юрій, с. Завадів, Грицан Андрій, с. В. Дідушичі, Василевський Володимир, м. Стрий.

### Список поранених та травмованих в зоні АТО

Смолянин Володимир, Арнаут Ігор, Микитін Василь, Стельмах Віктор, Мельник Микола, Срогий Роман, Талама Ігор,	Табачук Руслан, Калікін Віктор, Іванів Василь, Малишкін Віталій, Шевченко Роман, Дулиш Володимир, Долішній Степан, Юрович Дмитро,	Здирко Василь, Сенько Василь, Семенін Руслан, Лучко Олег, Печар Андрій, Гук Андрій, Панчук Валерій Сапочев Євген,
---	--	--

### ДОПОМОЖИ ПОРАНЕНОМУ ЗЕМЛЯКУ

- Калікін Віктор 5167 4900 1413 1883 Ощадбанк
- Гук Андрій 5167 4900 3429 1964 Ощадбанка

Нажаль, ще не знайдено безвісти пропало

Гураля Олега, жителя с. В. Дідушичі



Присвоєно звання

**ГЕРОЯ УКРАЇНИ ЗАГИБЛИМ СТРИЯНАМ**

**АНДРІЮ КОРЧАКУ ЮРІЮ ДЯКОВСЬКОМУ**

**ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ! ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!**

Дані для поповнення карткового рахунку в гривні – мамі загиблого Грицана Андрія. Одержувач **Грицан Марія Михайлівна** Банк одержувача: АТ «ОТП Банк», м. Київ, 01033, вул. Жилинська, 43 МФО 300528 ЄДРПО 2437408222 Рахунок №: 26254041912370 Призначення платежу: поповнення карткового рахунку Грицан Марія Михайлівна

24 СЕРПНЯ  
18 : 00

М А Й Д А Н  
НЕЗАЛЕЖНОСТІ

# ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ 2015

УКРАЇНО, ТИ МОЯ МОЛИТВА!

24 СЕРПНЯ – НА МАЙДАНІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ:

- 12:15** МАЙДАН РИНОК – АКЦІЯ «ДІТИ – ЗАХИСНИКАМ УКРАЇНИ», ЗДІЙСНЮЄ КРЕДИТНА СПІЛКА «ВИГОДА». АКЦІЮ ПІДТРИМУЮТЬ ВІДОМІ ВИКОНАВЦІ: ЗЕНОВІЙ МЕДЮХ, ВОЛОДИМИР ОЛЕКСИН, МАРІЧКА ПАК
- 13:00** В РАМКАХ СВЯТКУВАННЯ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО КВЕСТУ «З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ»
- 17:00** АВТОПРОБІГ МІСТОМ З НАЦІОНАЛЬНИМИ ПРАПОРАМИ. ОРГАНІЗАТОР – МІСЬКИЙ ОСЕРЕДОК КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ. ФОРМУВАННЯ КОЛОНИ ПО ВУЛ. ОЛЕСНИЦЬКОГО БІЛЯ МУЗЕЮ «БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ»
- 18:00** НА МАЙДАНІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ КОНЦЕРТ ЗА УЧАСТЮ НАЙКРАЩИХ КОЛЕКТИВІВ ТА ВИКОНАВЦІВ СТРИЙЩИНИ:
  - ОЗВУЧЕННЯ – МАГАЗИН «ЯМАХА», ДИРЕКТОР – ІВАН ЗАРИЦЬКИЙ
  - ГУРТИ - «ФІЄСТА», «ІМПРЕЗА» (НАТАЛІЯ ДУЛИШ), ВІА «АКОРД», ВІА «ГОВЕРЛА» (МИХАЙЛО ЗОЛОТУХА), ВІА «ПІДГОРЯНИ»
  - ВИКОНАВЦІ – ВОКАЛІСТИ – ВІТАЛІЙ ЗАГОРБЕНСЬКИЙ, МАР'ЯНА МАЗУР, ВЕРОНІКА ГАЛАДЗА, ВІКТОРІЯ СИВОУС, ЮЛІЯ ЛЕХМАН, СВЯТОСЛАВ СТРИГАНІН, ХРИСТИНА КУРИЛИШИН, МАР'ЯНА ЖЕМОНСЬКА
  - ПОЕТИ – ДЕКЛАМАТОРИ – ІВАН ЛЕВИЦЬКИЙ, ЛЮБОВ ПІКАС, МАРІЧКА ПАК
  - ВИКОНАВЦІ – ІНСТРУМЕНТАЛІСТИ – ВІТАЛІЙ ГЕЙВИЧ, РОСТИСЛАВ ФЕДИНЕЦЬ, ЮРІЙ ДИЧКО, ПАВЛО ГЛИНСЬКИЙ, АНДРІЙ ДУЛИШ

- МАЙСТЕР-КЛАС - «ВЧИМОСЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ» - НАВЧАЄ ВІТАЛІЙ ГНАП
- СТРИЙ ПЛЕТЕ МАСКУВАЛЬНІ СІТКИ
- ЗБІР КОШТІВ ДЛЯ ВОТНІВ - СТРИЙ, ЯКІ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ
- ПРИГОЩАЄ ПОЛЬОВА КУРН

## 23 СЕРПНЯ

В ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА ПІДТРИМАЙ АКЦІЮ – «Я МАЮ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР» - ВСТАНОВИ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР НА БУДИНКУ, НА БАЛКОНІ, НА УСТАНОВІ, НА ОФІСІ ТА В ОФІСІ, НА ТРАНСПОРТІ

## 23 - 24 СЕРПНЯ

ПІДТРИМАЙ АКЦІЮ:  
«ДУМАЙ І ГОВОРИ УКРАЇНСЬКОЮ»

## 24 СЕРПНЯ - 12:00

- ОСОБЛИВА ХВИЛИНА -  
ХВИЛИНА МОВЧАННЯ  
«ЗУПИНИСЬ – ВШАНУЙ ЗАГИБЛИХ»



ІНФОРМАЦІЙНА ПІДТРИМКА:

ТРК ЛАН, ГАЗЕТА «ФОРТУНА», ГАЗЕТА «ГОМІН ВОЛІ»,  
GURU.UA, СТРИЙСЬКЕ РАДІО, АГЕНТСТВО «РЕКЛАМА – СІТІ»,  
«ДІЛОВИЙ СТРИЙ»

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»

82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Народна, 8 [st.maydan@gmail.com](mailto:st.maydan@gmail.com) [www.smaidan.jimbo.com](http://www.smaidan.jimbo.com)

Наші реквізити: ЕДРПОУ / ДРФО 39527322, Львівська філія ПАТ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК  
«ПРИВАТБАНК», МФО 325321 Розрахунковий /рахунок № 26007053827960

Тел.. 093 42 90 519